

[Ingerlise Koefoed]

læser klassiske bøger – nogle af dem er for øvrigt »oversat« for børn – som fru Annelise Gotfredsen talte så meget om i sit første indlæg, men jeg har meget imod, hvis de ikke også oplever noget af det, som er lavet på børnenes egne præmisser og til børnene, og hvor der er mulighed for, at børnene også kan tage ting op og diskutere dem, lige efter eller medens tingene sker; det finder jeg kolossalt vigtigt. Jeg mener, at det nye børneteater har haft meget stor betydning for mange børn, og at det også kan få betydning for det voksne teater, fordi de børn, der har set de teaterstykker, måske vil stille helt andre krav til teatret, når de bliver voksne, og måske også vil være meget mere opmærksomme og interesserede teatergængere end dem, der findes i dag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil først sige et par ord om det forslag om motiveret dagsorden, der er fremsat.

Jeg kan forstå på nogle af de andre ordførere, at de nærer betænkelighed ved det, og der er nogle, der ligefrem ikke vil stemme for det. Jeg må sige, at det forstår jeg ikke. Det, jeg gerne vil sige om det, er, at det er så uhyre varsomt formuleret, at jeg kan ikke forstå, nogen kan føle sig stødt over det.

Der er én del i det, som rammer noget af det, som jeg forsøgte at sige i mit første indlæg, nemlig at man skal øge bevillingerne til projekter, planlagt og gennemført af børn. Det er noget af det helt væsentlige i en kulturpolitik for børn, at de får lov til at prøve selv.

Men det andet kan jeg ikke forstå kan støde nogen. Det er bestemt en varsom dagsorden, som må kunne accepteres bogstavelig talt af alle, så jeg forstår det ikke.

Hvis det ikke var så deprimerende at få tallet oplyst, ville jeg bede kulturministeren om at fortælle, hvad vi i dag har af statslige bevillinger til projekter, børn selv ønsker og har mulighed for at udføre. Men jeg tror, det vil være så afskrækkende at få tallet, at jeg skal afstå fra at bede om det.

Derefter vil jeg gerne komme med et par bemærkninger i anledning af den udtalelse, hr. Poulsgaard kom med om, at nu skulle pensionister til at betale, for at vi kunne give tilskud til børn. Det er nu ikke derfor, vi indfører en buscharterafgift på 50 kr. Jeg tror

ikke, det vil ødelægge noget for pensionister. Forhåbentlig vil det gøre det besværligere at lave disse indkøbsrejser, men jeg er ikke sikker på, at det er nok til at forhindre, at folk støtter tyske købmænd i stedet for danske, men det er da i hvert fald hensigten, at man først og fremmest skulle støtte danske købmænd.

Hr. Poulsgaard fortsætter så: »Er vi ikke alle kulturens børn?«, og det tager jeg som et spørgsmål om, hvorvidt vi alle ikke er medlemmer af det danske samfund og har del i det danske samfund. Jo, teoretisk er vi alle kulturens børn, forstået på den måde, at vi er medlemmer af det danske samfund, vi skal kunne nyde godt af det og være glade for det. Men vi er det ikke på de samme betingelser, og jeg vil gerne sige, at for mig er der rimelighed i at nævne pensionister og børn sammen. Pensionisterne har alt for lidt mulighed for at få deres mening frem i det danske samfund, de er alt for umyndiggjort, og for børnenes vedkommende er det jo desværre en helt almindelig betragtning, at de ikke har noget at skulle have sagt. Det har været fremført her i dag også, at det er forældrene, der skal bestemme, det er forældrene, der skal afgøre det hele. Vi burde nå dertil, at både børn og pensionister var ligeværdige medlemmer i den danske kultur og derfor har ret til selvstændige initiativer. Det er svært at få det godkendt. Det er nok de to mest forsømte grupper, der her bliver slået sammen af hr. Poulsgaard og sikkert slet ikke i den sammenhæng, som jeg har talt om her.

Arne Melchior (CD):

Jeg beder om undskyldning over for de andre ordførere, at jeg ikke var til stede ved første runde, men jeg skulle være i det udenrigspolitiske nævn.

Jeg vil ikke undlade at komme med et par kommentarer, og lad mig straks indlede med at sige, at det er ikke, fordi vi ikke tager det emne, der er på dagsordenen i dag, vældig alvorligt, skønt vi nok finder, at debatten kommer noget post festum, da vi lige har haft debatten om børnekommissionens betænkning.

At sætte sig ind i den foreliggende bog har ikke været uinteressant, og jeg vil ikke benægte, at den kommer med en lang række oplysninger, som er vigtige og gode at have.